

dakako mogao doći do izražaja već radi oporosti njemačkog jezika. Ali prijevod se čita s užitkom.

Naš hrvatski prijevod Augustinovih ispovijesti (Ant. Sasso) nije uspio. Sasso je težak na riječi i zato se teško čita. U nakladi Dr. S. Markulina (»Knjige katoličkog života«) izaći će, ako Bog da, do godine kao u jubilarnoj godini sv. Augustina (1500 godišnjica smrti) novi hrvatski prijevod ovog klasičnog djela.

Ovo treba i u našem narodu, naročito u inteligentnom njegovom dijelu da bude knjiga, »što k Bogu uzdiže dušu i srce«. Tako ju je nazvao sam sv. Augustin.

Njemačko je izdanje (10 × 16) vrlo ukusno. Nadam se, da ni naše ne će za njim zaostati.

Dr. A. Ž.

**Carolus Frick S. J.: Ontologia sive Metaphysica Generalis in usum scholarum.** Edit. VI. Friburgi Brisgoviae 1929. Herder in 8<sup>o</sup> X. — 248 p.

Najnovije povećano i ispravljeno izdanje Ontologije od poznatog školastičkog pisca C. Fricka obogatilo je školastičku filozofsku literaturu jednim vrsnim školskim priručnikom. Ako i nema mnogo izmjena prema prijašnjem izdanju, ipak učinjeni ispravci i dodaci upotpunjuju i bolje razjašnjuju pojedina pitanja, nego što je to bilo u starom izdanju.

Čitav udžbenik razdijeljen je na tri knjige. Prva knjiga radi »De ente communi sive transcendentali«. Tu je u tri glave, koje se opet dijele na više članaka i paragrafa razložena čitava nauka o biću. U glavi prvoj raspravlja se o pojmu bića kao takvog.

Glava druga govori o činu i moći, dok treća glava razlaže transcendentale attribute bića.

Govoreći o razlici između esencije i existencije, zabacuje Frick realnu razliku i dopušta samo metafizičku. Kako je ovo pitanje već kroz stoljeća preporno, moglo se i kraće obraditi za jedan školski (udžbenik) priručnik.

U drugoj knjizi, koja ima naslov: »De ente categorico sive praedicamentali sive de summis entis generibus«, raspravlja o supstanciji, akcidentu, kvantiteti i kvaliteti. U šestoj glavi ove knjige raspravlja u tri teze o uzrocima. Pisac bi bolje učinio, da je nešto više rekao u toj stvari i tako izbjegao preveliku zbijenost i nabranjanje, što otežčava učenje daku.

Isto tako je radi cjeline mogao dodati i materijalni uzrok, premda strogo ne spada ovamo već u specijalnu metafiziku.

Treća knjiga: »De entium perfectione«, govori najprije općenito o savršenostima, a zatim u dvije glave raspravlja o savršenostima quoad realitatem i quoad existentiam. Knjiga ima na koncu alfabetski indeks.

Udžbenik je pisan školastičkom metodom pregledno i jasno. Na koncu pojedinih teza pobija pisac prigovore protivnika jasno i razumljivo i tako uvodi i upućuje čitatelje u samostalan kritički rad. Onima, koji študiraju skol. filozofiju može se djelo kao udžbenik samo preporučiti.

Dr. Josip Lach.